

Poutník

Poupata

- Emi** **C** **D** **Hmi**
1. Šel pouští starý poutník, měl jeskyň slov - svůj dům,
Ami **Emi** **D**
a jak kráčel, slůvka sbíral a pravdou utřel stůl,
Emi **C** **D** **Hmi**
byl všude, ale žádný neznal jeho tvář,
Ami **Emi** **D**
a každý, kdo o něm mluvil, vypadal jak lhář.
Ami **Emi**
R: Pravda a lež, on znal ten rozdíl snad jako jediný,
Ami **Emi**
když v podvečer svůj příběh vyprávěl
G
o suchém chlebu šťastných lidí,
D **H7**
o prázdném džbánu, co se stydí
Emi **Ami** **D** **Emi**
za ty, jimž víno donášel až k ústům.
2. I u nás jednou spával, sám tomu nevěřím,
a všem okolo prý dával a smál se u dveří,
snad dodnes stařec chodí, má hodně nebo nic,
a všechny za nos vodí, když ukazuje líc.
R:
Emi **C** **D** **Hmi**
3. Vítr dávno v poušti zavál řetěz stop, co on vryl,
Ami **Emi** **D** **H7** **Emi**
šedou tvář stín zakrýval a k suchému chlebu víno pil ...